

Un călător belgian (valon) redă o afirmație a Domnului Nicolae Mavrocordat despre care opinăm că este falsă sau îi aparține belgianului, anume că <această credință a noastră seamănă mai mult cu un labirint de superstiții, decât cu un sistem rațional și logic> (N. Iorga-Istoria românilor, vol. VII. Reformatorii, Buc., 1938, pag. 12). Afirmația belgianului este o gogomănie, căcio credința e unică în ansamblul ei, doar riturile diferă. Apoi, Domnul avea studii teologice, deci nici vorbă de așa ceva. Că era mai cosmopolit este posibil, dar că ar fi făcut o astfel de afirmație este improbabil. Poate să fi fost și o eroare de traducere, dar nu mai comentăm.

Afirmația apare în De Saumery <Mémoires et aventures secretes et curieuses d'un voyage du Levant, II>, Liège, 1732, p. 177, dar ne pare cu totul fantezistă. De-ale mincinoșilor gen baronul Münchhausen

DI. Iorga accepta spusa ca atare, dar noi nu. Suntem sceptici, fiind vorba despre ctitorul unei mănăstiri (Văcărești) și descendentul unei Doamne moldovence.

Scris pro-bono azi, miercuri cincisprezece iulie an curgătoriu douămiidouăzecișunu, cu pioșenie pentru sighet online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet